

Rdeča armada vkorala v Ljubljano!

Sobota, 26. September 2015, 12:38 | E-pošta



Pravzaprav sem po nastopu PPZ Pinko Tomažič nehote pomislila, da bodo glavne zvezde večera v bistvu Tržačani. Že po drugi udarniški skladbi (Hej, brigade) so namreč z Ladom Leskovarjem poželi glasno odobravanje publike. Aplavz se je nato skozi nastop le večal.

Do vrhunca, ko so z Vstalo Primorsko na noge (dobesedno!) dvignili več tisoč ljudi v ljubljanskih Stožicah. Kocine so šle pokonci in če nič drugega, človek tako odkrije, da pesem v Slovincih brez najmanjšega dvoma prebudi vso (skrito) narodno zavest! Moji sosedi na levi in desni so vneto prepevali in ploskali in prav zanimiva je bila misel na to, kako bodo sprejeli Orkester Rdeče armade, ki svojega imena ne nosi zgolj po naključju. Vojaki, ki so bili sprva združeni v zbor zato, da bi bodrili sotrpine na frontah, so skozi leta postali nepogrešljiv del bogate ruske dediščine.

A ne zgolj zbor, pač pa prava kulturna inštitucija, je 150-članski kolektiv, ki ga sestavljajo pevci, orkester in baletniki. Kar 40 let že zbor, ki je nastopil v vseh najbolj(e) zvanečih dvoranih po svetu, vodi karizmatični dirigent Viktor Elisejev. Orkester Rdeče armade je bil ustanovljen v letu, ko je Hitler vkorakal na Poljsko in zanetil največjo morijo sodobne zgodovine. Sinoči o delitvah na leve in desne, rdeče in bele, ni bilo govora. Umetnost pač govori en sam jezik, četudi je v dvorani svetlobni mojster sem in tja osvetlil kakšno titovko.

Raznolik repertoar se je napovedal že kmalu po začetku, ko so Rusi udarili z Odo radosti in nehote sprožili dilemo v dvorani - vstati ali ne vstati? Nessun Dorma, Lucky, Sex Bomb (z Otom Pestnerjem na vokal), Smoke on the Water, ki so jo izvedli razigrani uniformiranci, je zgolj nekaj od »biserov«, slišanih sinoči v Stožicah. Da bi spektakel ne bil zgolj paša za ušesa, pač pa tudi za oči, vmes skrbijo plesalci v čudovitih kostumih. Že zgolj nekaj deset plesalcev človeka navduši. Kakšno doživetje mora to biti, ko se na kupu zbere večina zasedbe, več kot 400 jih je, tudi nekaj iz slavitega Bolšoj teatra, si človek niti zamisliti ne more!

A kolikor ljudi je, toliko je okusov, pravijo. In za mojega so rdečearmejci za kanček preveč komercialno usmerjeni. Je pa to resda mnenje zaprisežene rusofilke. Nedvomno so se na ta način precej bolj odprli svetu, kot pa z repertoarjem, na katerem bi bile zapisane zgolj »Очи чёрные« in njej podobne. Pa je bila ravno ta (po mojem mnenju) vrhunec večera. Ker v vsej svoji bitii pokaže pravo rusko dušo. Oranžni skafandri pri pop uspešnici Lucky so pač pustili malce grenak priokus in vojake skorajda pahnili na stran posmehljivega in bizarnega. Pa sta jim na srečo v samem zaključku triurnega spektakla priskočili na pomoč Kalinka in Katjuša, vzeli zadevo v svoje roke in poslušalce pospremili v noč. Z zavedanjem, da ni treba biti nujno Rus ali Slovenec, komunist ali socialist, da bi človek užival v lepi pesmi!